

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/២០០៥/០៣២

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០២ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាស ឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ខាងការងារលេខ១៨២ ស្តីពីការបាមព្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់ទម្រង់ជួនច្បាប់ដុត នៃពលកម្មកុមារ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ៣០ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៣ ទីតាំងទី ៣ និងព្រឹទ្ធសភាបានអនុម័តយល់ស្របលើទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៥ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី ១០ ទីតាំងទី ១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារ
លេខ ១៨២ ស្តីពីការងារប្រឆាំង និងសកម្មភាពបង្កាន់សម្រាប់
ការលុបបំបាត់គ្រប់ប្រភេទនៃការរើសអើង**

មាត្រា ១._

អនុម័តយល់ព្រមលើអនុសញ្ញាបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារលេខ ១៨២ ស្តីពី
ការងារប្រឆាំងនឹងសកម្មភាពបង្កាន់សម្រាប់ការលុបបំបាត់គ្រប់ប្រភេទនៃការរើសអើង
កុមារ ដែលអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ នាថ្ងៃ
ទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ នៅទីក្រុងប្រ៊ុយណែ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មក
ជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២._

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញា
នេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៥

ព.រ.ក. ០៤១០-៤៧៨ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះបរមរាជវាំង
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ និងបណ្តុះបណ្តាលនិជ្ជាជីវៈ

ហត្ថលេខា
ឡេង ប៊ុនជិន

លេខ: ៤១៥ ច.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៥
អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
ស្រី ធានី

អនុសញ្ញា: ២១ ១៨២

**អនុសញ្ញាស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់
ទំរង់ប្លង់បង្កបង្កើននៃពលកម្មកុមារ**

មហាសន្និបាតអង្គការអន្តរជាតិទានការងារ

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងហ្សឺណែវ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និង ដោយបានរួមប្រជុំនៅថ្ងៃទី ១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ និង
- ដោយយល់ឃើញថា ដល់ពេលអនុម័តឯកសារឧបករណ៍ស្តីពីការហាមប្រាម និងសកម្មភាពបន្ទាន់សំរាប់ការលុបបំបាត់ទំរង់ប្លង់បង្កបង្កើននៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដែលជាអាទិភាពចំបងសំរាប់សកម្មភាព ជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមមាន កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងជំនួយឧបត្ថម្ភជាអន្តរជាតិ និងដើម្បីបំពេញបន្ថែមនូវអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍ស្តីពីអាយុអប្បបរមាសំរាប់ចូលធ្វើការងារឆ្នាំ ១៩៧៣ ដែលនៅតែជាឧបករណ៍គ្រឹះ ពលកម្មកុមារ និង
- ដោយយល់ឃើញថា ការលុបបំបាត់ទំរង់ប្លង់បង្កបង្កើននៃពលកម្មកុមារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ត្រូវឱ្យមាននូវសកម្មភាពជាបន្ទាន់ និងទូលំទូលាយដែលនឹងយកចិត្តទុកដាក់នូវសារៈសំខាន់នៃការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតបង់ថ្លៃ និង សេចក្តីត្រូវការដើម្បីដកយកកុមារចាកពីន្ទុះចេញពីកន្លែងធ្វើការងារ និងដើម្បីផ្តល់អោយពួកគេនូវការស្តារនីតិសម្បទា និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសង្គម ខណៈដែលនឹងឆ្លើយតបនូវសេចក្តីត្រូវការនៃគ្រួសាររបស់គេ និង
- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ដំណោះស្រាយស្តីពីការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារនៅសម័យប្រជុំលើកទី ៨៣ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ និង
- ដោយទទួលស្គាល់ថា ពលកម្មកុមារគឺជាទំហំដ៏ធំធេងដែលបណ្តាលមកពីភាពក្រីក្រ និងជាដំណោះស្រាយយូរអង្វែងដែលពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើការរីកលូតលាស់សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយនិរន្តរភាពដែលនាំដល់ ការរីកចំរើនផ្នែកសង្គម ជាពិសេស ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសាកល និង
- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារត្រូវបានអនុម័តដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការអន្តរជាតិខាងការងារស្តីពីគោលការណ៍គ្រឹះ និង សិទ្ធិធ្វើការងារ និងការអនុវត្តន៍បន្តត្រូវបានអនុម័តដោយសន្និសីទអន្តរជាតិខាងការងារក្នុងសម័យប្រជុំទី ៨៦ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ និង

- ដោយរំលឹកឡើងវិញនូវ ទំរង់ច្បាប់បំផុតនៃពលកម្មកុមារមួយចំនួនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយ បរិធានអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ជាពិសេស អនុសញ្ញាស្តីពីការងារដោយបង្ខំ នៅឆ្នាំ ១៩៣០ និងអនុសញ្ញា បំពេញបន្ថែមរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ទាសភាព ការធ្វើអាជីវកម្មទាសករ ព្រមទាំង ការប្រព្រឹត្ត និងការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព នៅឆ្នាំ ១៩៥៦ និង

ដោយបានសម្រេចលើការអនុម័តនៃសំណើជាក់លាក់មួយចំនួនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពលកម្មកុមារដែលជារបៀបវារៈ ទី ៤ នៃសម័យ ប្រជុំ និង

- ដោយបានកំណត់ថា សំណើទាំងនេះនឹងរៀបចំជាទំរង់បែបបទនៃអនុសញ្ញាអន្តរជាតិសន្និសីទ សម្រេចអនុម័ត នៅថ្ងៃទី ៨ ប្រាំពីរ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកោសិបប្រាំបួន នូវអនុសញ្ញា ខាងក្រោមដែលមានឈ្មោះជាអនុសញ្ញា ស្តីពីទំរង់ច្បាប់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ១៩៩៩:

មាត្រា ១

រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវចាត់វិធានការបន្ទាន់ និងមាន ប្រសិទ្ធភាពដើម្បីធានាដល់ការរក្សាប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ច្បាប់បំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាបញ្ហា បន្ទាន់។

មាត្រា ២

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា “កុមារ” ត្រូវអនុវត្តចំពោះមនុស្សគ្រប់រូបដែល មានអាយុ ក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣

សំរាប់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ពាក្យថា “ទំរង់ច្បាប់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ” រួមមាន:

(ក) គ្រប់ទំរង់ទាំងអស់នៃទាសភាព ឬការអនុវត្តន៍ប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងទាសភាព ដូចជា ការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ការងារដោះបំណុល និងការងារជាខ្ញុំកញ្ចះគេដាច់ថ្លៃ ការងារដោយបង្ខំ

ឬការងារដោយកាតព្វកិច្ច រួមទាំង ការជ្រើសរើសកុមារ ដោយបង្ខំ ឬដោយកាតព្វកិច្ចដើម្បីអោយ
បំរើក្នុងជំនឿប្រដាប់អាវុធ ។

- (ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬការផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងបេសកកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសត្រាម ឬ
ការសំដែងអាសត្រាម ។
- (គ) ការប្រើប្រាស់ ការអូសទាញ ឬផ្តល់អោយកុមារបំរើក្នុងសកម្មភាពខុសច្បាប់ ជាពិសេសការផលិត
និងការ ផ្សព្វផ្សាយគ្រឿងញៀន ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានា ។
- (ឃ) ការងារទាំងឡាយណាដែលលក្ខណៈ ឬស្ថានភាពរបស់វានៅពេលដែលត្រូវបានអនុវត្តអាចនឹង
បណ្តាលឱ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬសីលធម៌របស់កុមារ ។

មាត្រា ៤

- ១- ប្រភេទនៃការងារដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ជាតិ
ឬបទបញ្ញត្តិ ឬដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការ
និយោជក និង កម្មករ និយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាទៅលើបទដ្ឋាន
អន្តរជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេស វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ និងទី ៤ នៃអនុសាសន៍ស្តីពីទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរ
បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។
- ២- ក្រោយពីបានប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធចមក
អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវកំណត់ថាតើប្រភេទការងារណាត្រូវកំណត់ជាទម្រង់ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនៃ
ពលកម្មកុមារ ។
- ៣- បញ្ជីនៃប្រភេទការងារដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ១នៃមាត្រានេះ ត្រូវពិនិត្យ
និងកែសម្រួលឡើងវិញជាទៀងទាត់ ប្រសិនបើចាំបាច់ ដោយប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការ
និយោជក និងកម្មករនិយោជិតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥

បន្ទាប់ពីប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ
ត្រូវបង្កើតឡើង ឬចាត់តាំងយន្តការដ៏សមស្របដើម្បីពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តនូវបទប្បញ្ញត្តិ ដែល
ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៦

- ១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវរៀបចំ និងអនុវត្តកម្មវិធីសកម្មភាពនានា ដើម្បីលុបបំបាត់ ទំងន់ធ្ងន់ច្រើនបំផុតនៃពលកម្មកុមារដែលជាអាទិភាព ។
- ២- កម្មវិធីសកម្មភាពទាំងនោះ ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ដោយមានការប្រឹក្សាយោបល់ជាមួយ ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ អង្គការធម្មនិយោជក និងកម្មករធម្មនិយោជិត យកចិត្តទុកដាក់ពិចារណាលើ ទស្សនៈ របស់ ក្រុមពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអោយបានសមស្រប ។

មាត្រា ៧

- ១- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់ត្រូវវិធានការចាំបាច់ ដើម្បីធានាការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនានា ដែល ផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះរួមទាំង បទប្បញ្ញត្តិ និងការអនុវត្តទោសព្រហ្មទណ្ឌ ឬ ទោស ទណ្ឌកម្មផ្សេងៗទៀតអោយបានសមស្រប ។
- ២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់លើសារៈសំខាន់នៃការអប់រំក្នុងការលុបបំបាត់ ពលកម្មកុមារ ដោយប្រកាន់យកនូវវិធានការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងមានពេលវេលា កំណត់ដើម្បី :
 - (ក) ទប់ស្កាត់នូវការចូលរួមរបស់កុមារនៅក្នុងទំងន់ធ្ងន់ច្រើនបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។
 - (ខ) ផ្តល់ជំនួយឧបត្ថម្ភដោយផ្ទាល់ដល់ចាំបាច់ និងសមស្រប សំរាប់ការដកហូតកុមារ ចេញពីទំងន់ធ្ងន់ច្រើនបំផុតនៃពលកម្មកុមារ និង ផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទាប្រមាណ ធ្វើសមាហរណកម្មពួកគេនៅក្នុងសង្គមវិញ ។
 - (គ) ធានាលទ្ធភាពទទួលបានការអប់រំជាមូលដ្ឋានដោយឥតគិតថ្លៃ ប្រសិនបើ បើអាច ធ្វើទៅបាន គឺផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈសមស្របសំរាប់កុមារទាំងអស់ដែលបានដកហូត ចេញពីទំងន់ធ្ងន់ច្រើនបំផុតនៃពលកម្មកុមារ ។
 - (ឃ) កំណត់ និង ចាត់វិធានការចំពោះកុមារងាយរងគ្រោះពិសេស និង
 - (ង) យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ថានភាពពិសេសរបស់កុមារី ។
- ៣- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច អោយទទួលខុសត្រូវចំពោះការ អនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះដែលផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨

រដ្ឋជាសមាជិកទាំងឡាយត្រូវចាត់វិធានការសមស្របនានា ដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះតាមរយៈការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ឬជំនួយឧបត្ថម្ភ រួមទាំង ការគាំទ្រសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងសេដ្ឋកិច្ច កម្មវិធីបឋមភាពក្រីក្រ និងការ អប់រំជាសកល ។

មាត្រា ៩

ការផ្តល់សច្ចាប័នជាដូច្នេះលើអនុសញ្ញានេះ ត្រូវទំនាក់ទំនងដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការ ងារសំរាប់ ការចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ១០

- ១- អនុសញ្ញានេះ ត្រូវចងភ្ជាប់តែទៅលើរដ្ឋជាសមាជិកនៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារទាំងឡាយណា ដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជីជាមួយអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ កុំណែន ។
- ២- អនុសញ្ញានេះនឹងចូលជាធរមាន រយៈពេល ១២ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័ន នៃសមាជិកចំនួនពីរ ត្រូវបានចុះបញ្ជីជាមួយអគ្គនាយក ។
- ៣- ក្រោយមក អនុសញ្ញានេះ នឹងចូលជាធរមានសំរាប់រដ្ឋជាសមាជិកណាក៏ដោយ រយៈពេល១២ ខែ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទដែលការផ្តល់សច្ចាប័នត្រូវបានចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ១១

- ១- សមាជិកមួយដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ អាចបដិសេធឱ្យ បន្ទាប់ពីការផុត កំណត់រយៈពេល ១០ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានលើកដំបូងបង្អស់ តាមរយៈបទបញ្ញត្តិដែលអោយដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារសំរាប់ការ ចុះបញ្ជី ។ សេចក្តីបដិសេធនេះនឹងមិនចូលជាធរមានរហូតរយៈពេល ១ឆ្នាំ ក្រោយកាលបរិច្ឆេទ ដែលអនុសញ្ញានេះត្រូវបានចុះបញ្ជី ។

២- រដ្ឋជាសមាជិកនីមួយៗ ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញានេះរួចហើយ ហើយដែលមិនបានអនុវត្តនូវ សិទ្ធិបដិសេធដែលចែងនៅក្នុងមាត្រានេះក្នុងកំឡុងពេល ១ឆ្នាំ ដែលចែងនូវការផុតកំណត់នៃកំឡុង ពេល ១០ ឆ្នាំ ដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខ័ណ្ឌមុនៗ នឹងត្រូវលើកសិទ្ធិបដិសេធនេះសំរាប់កំឡុងពេល ១០ឆ្នាំ ក្រោយទៀត ហើយបន្ទាប់មក ទើបអាចមានសិទ្ធិបដិសេធអនុសញ្ញានេះនៅពេលផុតកំណត់ នៃកំឡុងពេល ១០ឆ្នាំក្រោមលក្ខខ័ណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១២

- ១- អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ នឹងជូនដំណឹងទៅគ្រប់រដ្ឋសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការអន្តរជាតិខាងការងារអំពីការចុះបញ្ជីការលើកលែងការផ្តល់សច្ចាប័ន និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធ ដែលរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះបានបញ្ជូនមកឱ្យខ្លួន ។
- ២- នៅពេលជូនដំណឹងទៅអោយរដ្ឋសមាជិកនៃអង្គការនេះ អំពីការចុះបញ្ជីការលើកលែងការផ្តល់សច្ចាប័នលើកទីពីរ អគ្គនាយកត្រូវទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍នៃរដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយរបស់អង្គការនេះចំពោះកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានឹងចូលជាធរមាន ។

មាត្រា ១៣

អគ្គនាយកនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សំរាប់ការចុះបញ្ជីការដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១០២ នៃធម្មនុញ្ញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិនូវរាល់ ចំណុចពិស្តារពេញលេញនៃការផ្តល់សច្ចាប័នទាំងអស់ និងបទប្បញ្ញត្តិបដិសេធដែលចុះបញ្ជីការដោយអគ្គនាយក ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រាមុនៗ ។

មាត្រា ១៤

នៅក្នុងពេលវេលាមួយដែលយល់ថាចាំបាច់ ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារត្រូវបង្ហាញ ជូនមហាសន្និបាតនូវរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តលើអនុសញ្ញានេះ ហើយត្រូវពិនិត្យមើលពីបំណងប្រាថ្នានៃការ ដាក់បញ្ចូលក្នុងរបៀបវារៈនៃសន្និសីទនូវសំណួរនៃការកែប្រែអនុសញ្ញានេះទាំងមូល ឬមួយផ្នែក។

មាត្រា ១៥

- ១- នៅក្នុងករណីដែលមហាសន្និបាតអនុម័តលើអនុសញ្ញាថ្មីមួយដែលកែប្រែអនុសញ្ញានេះ ទាំងមូល ឬដោយផ្នែក វៀរលែងតែអនុសញ្ញាថ្មីនេះមានចែងថា :
- (ក) ការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិកនៃអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មី នឹងនាំទៅដល់ការបដិសេធ អនុសញ្ញានេះភ្លាមដោយពេញច្បាប់ និងដោយមិនគិតទៅដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១១ ខាងលើ ប្រសិនបើ និងនៅពេលដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីនេះចូលជាធរមាន ។
 - (ខ) ចាប់តាំងពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីចូលជាធរមាន អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវបញ្ចប់ ការបើកចំហចំពោះការផ្តល់សច្ចាប័នដោយរដ្ឋសមាជិក ។
- ២- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ អនុសញ្ញានេះនឹងនៅជាធរមានដដែល ទាំងទំរង់ និងខ្លឹមសារ ជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួនសំរាប់រដ្ឋសមាជិកទាំងឡាយណា ដែលបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញារួច ហើយ ប៉ុន្តែមិនបានផ្តល់សច្ចាប័នលើអនុសញ្ញាកែប្រែថ្មីឡើយ ។

មាត្រា ១៦

ទាំងអត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេស និងបារាំងនៃអនុសញ្ញានេះ គឺ មានតម្លៃស្មើគ្នា ។

អនុសាសន៍ស្តីពីការងារបង្រួប និងសកម្មភាពបង្គាប់
សំរាប់លុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ

បទដ្ឋាននៃការអនុវត្តជាតិខាងក្រោម :

- ដោយបានកោះប្រជុំនៅទីក្រុងប្រីណៃ ដោយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃការិយាល័យអន្តរជាតិខាងការងារ និង
ដោយបានរួម ប្រជុំ នាថ្ងៃទី ០១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងសម័យប្រជុំលើកទី ៨៧ និង
- ក្រោយពីបានសម្រេចអនុម័តលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ និង
- ក្រោយពីបានសម្រេចអនុម័តលើសំណើរសុំមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពលកម្មកុមារដែលបានរៀបរៀង ៤
នៃសន្និសីទ និង
- ក្រោយពីបានកំណត់ថា សំណើរសុំទាំងនេះ នឹងមានទំរង់បែបបទជាអនុសាសន៍មួយបំពេញបន្ថែមទៅលើ
អនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩

អនុម័តនៅថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយកៅសិបប្រាំបួន នូវអនុសាសន៍ស្តីពីទំរង់ធ្ងន់
បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដូចមានចែងខាងក្រោម:

១. បទបញ្ញត្តិនានានៃអនុសាសន៍នេះ បំពេញបន្ថែមទៅលើអនុសញ្ញាស្តីពីទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ឆ្នាំ
១៩៩៩ (ចាប់ពីពេលនេះតទៅ យើងហៅថា "អនុសញ្ញា") នឹងត្រូវអនុវត្តដោយផ្សាភ្ជាប់ ជាមួយនឹងអនុសាសន៍
ទាំងនេះ ។

I. កម្មវិធីសកម្មភាព

២. កម្មវិធីសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ នឹងត្រូវរៀបចំឡើង និងអនុវត្តជាការប្រញាប់
ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធ និងអង្គការនិយោជក សហជីព ដោយពិចារណាទៅលើ
ទស្សនៈរបស់កុមារដែលរងគ្រោះដោយ ទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ គ្រួសាររបស់ពួកគេ និងក្រុមពាក់ព័ន្ធ
ផ្សេងៗទៀតដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះគោលបំណងនៃអនុសញ្ញា និងអនុសាសន៍នេះ ។ កម្មវិធីទាំងនេះ គួរមាន
គោលបំណងអន្តរាគមន៍ទំនង ដូចតទៅ:

- (ក) ធ្វើការកំណត់ និងប្រកាសអំពីទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ
- (ខ) ការការពារទប់ស្កាត់កុំឱ្យកុមារចូលរួមនៅក្នុង និងដកហូតពួកគេចេញពីទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ. ការ
ការពារគេពីការរងគ្រោះឈឺចាប់ទាំងឡាយ និងផ្តល់ការស្តារនីតិសម្បទា និងសមាហរណកម្មពួកគេទៅ
ក្នុងសង្គម តាមរយៈវិធានការនានាសំដៅឆ្វេងតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការខាងអប់រំ ការអភិវឌ្ឍន៍រាងកាយ
និងចិត្តសាស្ត្រ ។
- (គ) ផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសចំពោះ :

- (i) កុមារវ័យក្មេង
- (ii) កុមារី
- (iii) បញ្ហានៃការងារស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាថ៌កំបាំង ដែលក្នុងនោះកុមារងាយទទួលរងគ្រោះជាពិសេស
- (iv) ក្រុមកុមារផ្សេងៗទៀតដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពងាយរងគ្រោះ ឬសេចក្តីត្រូវការពិសេស ។
- (ឃ) ធ្វើការកំណត់ ចុះផ្ទាល់ និងធ្វើការជាមួយសហគមន៍ ទីកន្លែងដែលកុមារងាយរងគ្រោះជាពិសេស ។
- (ង) ផ្តល់ព័ត៌មាន ធ្វើឱ្យយល់ស្រួលជ្រាប និងចលនាមតិសាធារណៈ និងក្រុមដែលពាក់ព័ន្ធ រួមបញ្ចូលទាំងកុមារ និងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ។

II. ការងារប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់

២. ក្នុងការកំណត់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុង មាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងក្នុងការកំណត់អំពីទីកន្លែងដែលប្រភេទការងារទាំងនោះកើតមានឡើង, ការយកចិត្តទុកដាក់ គួរផ្តោតទៅលើអន្តរាគមន៍ទំនាក់ទំនងការងារ ដូចខាងក្រោម៖

- (ក) ការងារដែលធ្វើឱ្យកុមារទទួលបាននូវការរំលោភបំពានផ្នែករាងកាយ ចិត្តសាស្ត្រ ឬខាងផ្លូវភេទ ។
- (ខ) ការងារក្រោមដី ក្រោមទឹក និងទីកន្លែងដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬទីកន្លែងភ្លេចភ្លាំង ។
- (គ) ការងារជាមួយម៉ាស៊ីន ឧបករណ៍និងសម្ភារៈដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ឬការងារដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់កំលាំងពលកម្ម ឬការដឹកជញ្ជូនធ្ងន់ធ្ងរ ។
- (ឃ) ការងារនៅក្នុងបរិស្ថានគ្មានអនាម័យ ឧទាហរណ៍ អាចធ្វើឱ្យកុមារងាយទទួលរងគ្រោះចំពោះសារធាតុ ឬខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្ម ឬសីតុណ្ហភាព ឬកំរិតសំឡេង ឬ ភាពរំជួលដែលប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចបង្កឱ្យបង្កាញផលសុខភាព របស់កុមារ ។
- (ង) ការងារនៅក្នុងល័ក្ខខណ្ឌពិបាក ដូចជា ធ្វើការងារច្រើនម៉ោង ឬការងារពេលយប់ ឬការងារដែលកុមារត្រូវបានបង្ខំឱ្យទុកដោយមិនសមហេតុផលនៅកន្លែងធ្វើការ ដោយនិយោជក ។

៤. ប្រភេទការងារលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា និងវាក្យខ័ណ្ឌ ៣ ខាងលើ, ច្បាប់ជាតិ ឬ បទបញ្ញត្តិ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្រោយពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីពដែលពាក់ព័ន្ធអាចកំណត់មុខរបរ ឬការងារ សំរាប់កុមារចាប់ពីអាយុ ១៦ឆ្នាំ ឡើងទៅ ក្នុងល័ក្ខខណ្ឌដែលសុខភាព សុវត្ថិភាព និងសីលធម៌របស់កុមារ ត្រូវបានការពារ យ៉ាង ពេញលេញ ហើយថា កុមារបានទទួលការណែនាំជាក់លាក់គ្រប់គ្រាន់ ឬការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងផ្នែកនៃសកម្មភាព ការងារដែលពាក់ព័ន្ធ ។

III. ការអនុវត្ត

៥. (1) ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យស្តីពីលិខិតស្តីពីប្រភេទ និងទំហំនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាពដើម្បីប្រើប្រាស់ធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់អាទិភាពសំរាប់សកម្មភាពជាតិដើម្បីលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារជាពិសេសសំរាប់ការហាមព្រម និងការលុបបំបាត់ទំនាក់ទំនងនៃពលកម្មកុមារ ជាការប្រញាប់ ។

- (2) ក្នុងករណីដែលអាចធ្វើទៅបាន ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យស្ថិតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលចំនួនសរុបតាមភេទ ក្រុមអាយុ មុខរបរ ផ្នែកនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងស្ថានភាពមុខរបរ ការចូលសាលារៀន និងទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ។ សារៈសំខាន់នៃ ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជី អត្រាទុក្ខសម្រាល រួមទាំងសិប្បកម្មកំណើត ក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ។
- (3) ទិន្នន័យដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិនានា សំរាប់ការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទាំងមូលនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវចងក្រង និងធ្វើឱ្យមានបច្ចុប្បន្នភាព ។

៦. ការចងក្រង និងវិភាគព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តដោយគោរពទៅតាមសិទ្ធិរក្សាការសម្ងាត់ ។

៧. ព័ត៌មានដែលបានចងក្រងនៅក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌទី ៥ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយមានការទំនាក់ទំនងជាមួយការិយាល័យអន្តរជាតិខាង ការងារដោយយោបល់មូលដ្ឋានជាទៀងទាត់ ។

៨. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវរៀបចំបង្កើត ឬកែតម្រូវយន្តការជាតិសមស្របនានា ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទាំងមូលនៃពលកម្មកុមារ ដោយការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការនិយោជក សហជីព បរិយប្រសិនបើអាចជាមួយក្រុមពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

៩. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលមាននាទីទទួលខុសត្រូវ សំរាប់ការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទាំងមូលនៃពលកម្មកុមារ ធ្វើកិច្ចសហការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក និងសម្របសម្រួលសកម្មភាពរបស់ពួកគេ ។

១០. ច្បាប់ជាតិ និងបទបញ្ញត្តិនានា និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវកំណត់បុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃករណីដែលមិនអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាមនិងការលុបបំបាត់ទាំងមូលនៃពលកម្មកុមារ ។

១១. ក្នុងករណីដែលការអនុវត្តមានលក្ខណៈស្របទៅនឹងបទបញ្ញត្តិជាតិ នោះរដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវសហការជាមួយកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងជាអន្តរជាតិ ក្នុងគោលដៅហាមប្រាម និងលុបបំបាត់ទាំងមូលនៃពលកម្មកុមារ ដោយចាត់ទុកជាការប្រញាប់ដោយៈ

- (ក) ធ្វើការប្រមូល និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទឧក្រិដ្ឋ រួមមានអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបណ្តាញអន្តរជាតិ ។
- (ខ) ឃុំឃាំង និងកាត់ទោសអ្នកដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការលក់ និងការជួញដូរកុមារ ឬការប្រើប្រាស់ការការអូសទាញ ឬផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់នានា ដូចជាបេសកកម្ម ការផលិតរូបភាពអាសត្រាម ឬការសំដែងអាសត្រាម ។
- (គ) ចុះបញ្ជីអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើខុសច្បាប់បែបនេះ ។

១២. រដ្ឋជាសមាជិកត្រូវយល់ស្របថា អំពើឧក្រិដ្ឋដូចតទៅ នេះ គឺជាទំរង់មួយនៃពលកម្មកុមារ ៖

- (ក) គ្រប់ទំរង់នៃទោសភាព ឬការអនុវត្តន៍បែបទោសភាព ដូចជាការលក់ ការផ្ទេរដីកា ឬការដោះដោរដោយបង្ខំ ឬដោយដាច់ការព្រួយបារម្ភ រួមមានការបង្ខំ ឬការព្យាបាល កិច្ចបង្ខំកុមារក្នុងដំណោះស្រាយអារ្យធម៌ ។
- (ខ) ការប្រើប្រាស់ ការអួសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើបេសកកម្ម ការផលិតរូបភាពសម្រាប់ ឬការសម្របសម្រួល អាសត្រា និង
- (គ) ការប្រើប្រាស់ ការអួសទាញ ឬការផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើសកម្មភាពខុសច្បាប់ មានជាអាទិ៍ ការផលិត និងការផ្ទេរដីកា ឬការផ្ទេរដីកា ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនានាសម្រាប់កុមារដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការងារក្រៅច្បាប់ ឬការប្រើប្រាស់អាវុធយុទ្ធភ័ណ្ឌខុសច្បាប់ ។

១៣. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវធានាថា បទព្រហ្មទណ្ឌ រួមមាន ឧក្រិដ្ឋកម្មព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវបានអនុវត្តឱ្យបានសមស្រប ចំពោះការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់គ្រប់ប្រភេទនៃការងារដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងមាត្រា ៣ (ឃ) នៃអនុសញ្ញា ។

១៤. រដ្ឋជាសមាជិក ត្រូវចាត់ទុកជាការប្រញាប់ សំរាប់ដំណោះស្រាយព្រហ្មទណ្ឌ រដ្ឋប្បវេណី ឬ រដ្ឋបាលដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព នៃការជំរុញអនុវត្តបទបញ្ញត្តិជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ដូចជា ការចាត់វិធានការ ពិសេសចំពោះគ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមានប្រើប្រាស់ទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយក្នុងករណីរំលោភបំពាន ត្រូវពិចារណាលើការដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ន និងជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវការអនុញ្ញាតឱ្យប្រតិបត្តិការ ។

១៥. វិធានការផ្សេងៗទៀត ដែលមានគោលដៅហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្ម មានដូចតទៅ ៖

- (ក) ការផ្តល់ព័ត៌មាន ការធ្វើឱ្យយល់ច្រើនជ្រាលជ្រៅ និងបំផុសចលនាដល់សាធារណៈជនទូទៅ មានជាអាទិ៍ អ្នកដឹកនាំជាតិ និងតំបន់ សមាជិកសមាជិកនៃអង្គការនីតិបញ្ញត្តិ និងតុលាការ ។
- (ខ) ជំរុញឱ្យមានការចូលរួម និងការបណ្តុះបណ្តាលដល់អង្គការនិយោជក សហជីព និងអង្គការសង្គមផ្សេងៗទៀត ។
- (គ) ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលសមស្រប សំរាប់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលដែលពាក់ព័ន្ធ ជាពិសេសមន្ត្រីអធិការកិច្ចការងារ និងមន្ត្រីជំរុញ ការអនុវត្តច្បាប់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។
- (ឃ) រៀបចំធ្វើការកាត់ទោសនៅក្នុងប្រទេសផ្ទាល់របស់ខ្លួន ចំពោះអ្នកប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋដែលមានសញ្ជាតិនៃប្រទេសជាសមាជិកក្រោមច្បាប់ជាតិស្តីពីការហាមប្រាម និងការលុបបំបាត់ជាបន្ទាន់នៃទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ហើយទោះបីជាការប្រព្រឹត្តទាំងនេះ កើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសដទៃទៀតក៏ដោយ ។
- (ង) ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួលចំពោះទំរង់បែបបទខាងផ្លូវច្បាប់ និងរដ្ឋបាល និងធានាថា ទំរង់បែបបទនេះសមស្រប និងរហ័ស ។

- (១) លើកទឹកចិត្តការកសាងគោលនយោបាយតាមរយៈការអនុវត្តន៍សកម្មភាព លើកកម្ពស់គោលបំណងនៃអនុសញ្ញា ។
- (២) តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីបទពិសោធន៍ជ័យជំនះនៃការលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ ។
- (៣) ផ្តល់ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ស្តីពីច្បាប់ ឬបទបញ្ញត្តិស្តីពីពលកម្មកុមារជាច្រើនភាសា ឬជាភាសាកំណើត។
- (៤) បង្កើតឡើងនូវទំរង់បែបបទនៃបណ្តឹងពិសេសនានា ហើយនិងបទបញ្ញត្តិ ដើម្បីការពារអ្នកទាំងឡាយណាដែលបង្ហាញដោយស្របច្បាប់នូវការរំលោភបំពានបទបញ្ញត្តិនានានៃអនុសញ្ញា ពីការប្រកាន់ពូជសាសន៍ និងការគំរាមកំហែង ក៏ដូចជា ការបង្កើតឡើងនូវបណ្តាញទំនាក់ទំនងសំរាប់ជំនួយគាំទ្រ និងអ្នកស៊ើបអង្កេតបណ្តឹងពលករនានា ។
- (៥) អនុម័តវិធានការសមស្រប ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើង នូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធអប់រំ និងការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀន ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីត្រូវការរបស់កុមារ និងកុមារី ។
- (៦) ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន យកចិត្តទុកដាក់លើកម្មវិធីសកម្មភាពជាតិ ដូចខាងក្រោម៖
 - (i) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ការបង្កើតមុខរបរ និងការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញ សំរាប់ ឪពុក-ម្តាយ និងប្រពន្ធនៅក្នុងគ្រួសារនៃកុមារធ្វើការងារ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបានគ្របដណ្តប់ដោយអនុសញ្ញា និង
 - (ii) សេចក្តីត្រូវការសំរាប់ធ្វើឱ្យគ្រូបង្រៀនប្រាសស្រី ឪពុក-ម្តាយ ចំពោះបញ្ហាកុមារធ្វើការងារនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនានា ។

១៦. ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និង/ឬជំនួយឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ក្នុងចំណោមរដ្ឋជាសមាជិក ស្តីពីការហាមព្រាម និងការលុបបំបាត់ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវទំរង់ធ្ងន់បំផុតនៃពលកម្មកុមារ ត្រូវបំពេញបន្ថែមលើកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ជាតិ និងអាចរៀបចំ និងអនុវត្តដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអង្គការ និងយោជក សហជីព ។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងជំនួយ ឧបត្ថម្ភអន្តរជាតិ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវ៖

- (ក) ការបំផុសចលនាធនធាន សំរាប់កម្មវិធីជាតិ និងអន្តរជាតិ
- (ខ) ជំនួយគាំទ្រផ្លូវច្បាប់ទៅវិញទៅមក
- (គ) ជំនួយឧបត្ថម្ភបច្ចេកទេស រួមទាំងការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន
- (ឃ) ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម កម្មវិធីលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រ និងការអប់រំជាសកល ។